Ч. 239 Второк 24 жовтня (5 падолиста) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Події в Туреччині.

Майже здає ся, як коли-б Туреччина знаходила ся в послідних судорогах. Від довшого вже часу надходять вісти, котрим остаточно і правительство турецке не заперечує, лиш стараe ся ослабити подавані в них факти, що майже в цілій Малій Азиї настала ворохобня, веде ся завзята, — люта і кровава борба межи Турками а Вірменами. Ворохобня Вірмен має, як звістно, свое жерело не лиш в тім, що они жиють під тяжким гнетом турецким і не мають спокою від сусідуючих з ними Курдів, але також і в інтервенциї Росиї, Анґлії і Франциї, котрі то держави старали ся о то, щоби у Вірменії заведено відповідні реформи. Се додало Вірменам відваги. Султан довго зволікав заведенє згаданих реформ, а коли остаточно і пристав на них, то постановив, що предсідателем контрольної комісиї для реформ у Вірменії має бути турецкий міністер для справ заграничних. Вибрано вже членів тої комісиї, але она все-таки не може функционувати, бо знов інтервенїюючі держави не хотять пристати на то, щоби предсідателем комісиї був міністер справ заграничних. Так стоїть справа до нині, а тим часом у Вірменії кипить ворохобня і кождий день приносить нові вісти о кровавих бійках в Малій Азиї. Що ділялось недавно в самім Константинополи, се вже звістно.

Але не досить на тім. Невдоволенє проявило ся і між самими Турками. Майже у всіх азийских провінциях Туреччини піднимають Турки голови а гнів їх звертаєсь не лиш против самих християн але й против самого правительства, котре в їх очах так само винувате як і християни. Ба, що більше навіть в самім Константинополи виступають Турки против свого правительства, одні, Старо-Турки, із гніву, що падишах обходить ся лагідно з християнами і готов признати їм їх права; другі, Молодо-Турки, люди, що, як то кажуть, лизнули трохи европейскої культури, з гніву за то, що правительство не хоче взагалі заводити нїяких поступовійших реформ, а передовсїм не дає їм самим заняти впливовійші і поплатні становища. Вже давнїйше ходила чутка, що турецкі софти, деякі офіцири і инші люди лагодили ворохобню і хотїли теперішного султана скинути з престола а зробити султаном его брата Мурата, котрого теперішний султан нїби для того, що він не сповна розуму, держить здалека від всего сьвіта під строгим надзором. Заговір той, кажуть, викрито завчасу і зроблено ему конець в той спосіб, що богато заговірників позавязувано в мішки і потоплено в мори, других поубивано, ще инших вислано в далекі сторони і т. д. Чи то все правда, годі знати, але тепер наспіла нова вість о викритю в Константинополи якогось заговору. Бюро Райтера доносить іменно, що в Константинополи арештовано якихсь трох Турків, а відтак відбула ся ревізия в многих домах і забрано множество зброї. Кажуть, що викрито заговір против султана. Минувшого понедїлка, отже тиждень тому назад, настало було в Ілдізкіоску велике занепокоєнє, бо альбаньска служба палатна була зворохобилась і не хотїла сповняти служби. Єсть здогад, що то турецкий комітет революцийний підмовив еї до того. Вісім Альбанцїв вивезено зараз десь в далекі провінциї в Малій Азиї. Невдоволенє против теперішного правительства єсть так велике, що можна кождої хвилї сподївати ся важних подій. Єсть загальний погляд, що вірменьский і турецкий комітет революцийний (мабуть комітет молодо-турецкий — *Ред.*) сполучать ся разом і видадуть відозву, в котрій скажуть, що всї заходи сполучених комітетів вимірені против теперішного правлїня.

Другою характеристичною для відносин в самім Константинополи вістию єсть слїдуюча: Межи Турками а Вірменами в Константинополи настала велика ненависть. Майже всї Турки постановили не купувати нїчого у Вірмен і держать ся сеї постанови так строго, що турецка ґазета „Сабах", котру видає якийсь Вірмении, а котру Турки найбільше читають і котра длятого розходила ся в 20.000 примірниках, стратила до кількох днів тілько пренумерантів, що видає ся вже лиш в 2.000 примірниках. Всїх Вірмен, котрі займали якісь посади при султаньскім дворі, увільнено, а доставникам для двору, Вірменам відобрано доставу. Положенє фінансове стало дуже прикре. Богато міняльників не хоче міняти банкнотів банку отоманьского, а до того всего надходять що раз то більше непокоячі вісти з провінциї.

Що ділялось недавно в сторонах, де жиють Вірмени, се вже по части звісно з телеґрамів. Турецке правительство звалює вину за все на Вірмен. В місті Біглїс н. пр., каже оно, убили Вірмени 163 Турків. В Ерзерумі напало дня 30 жовтня кількох молодих Вірмен на правительственний будинок і стрілили до команданта жандармериї, але не вдїяли ему нїчого; за то убили одного підофіцира. Турецка сторожа убила відтак тих Вірмен. В місті настала тогди бійка межи Турками а Вірменами, підчас котрої знов убито або поранено разом 50 людий. В Байруті погибло в бійцї також богато Вірмен і Турків. В Мараш напало 2000

---

13)

З ЧАСУ КОМЕТИ.

(Повістка з моравского села. — З ческого — А. Г. Сокола).

(Дальше).

— Помиріть ся! — ті слова пан-отця звенїли постійно всім в ухах.

І оба села в одну мить занехали давну ненависть против себе, люди подавали собі руки і обіцювали одні другим бути братами, братами в Христї.

А цїла громада як мезирецка так і пословицка напосїла ся на своїх війтів.

— Як не зробите кінця з тою ворождою, скинемо вас з війтівства!

— Коли не погодите ся з Ганишаком то вже нїколи в сьвітї не виберемо вас бурмістром!

— Менї то не пристоїть! — відрубав Вавра, але таки діймила его погроза громади. Перестати бути бурмістром — нїколи! І леди стали таяти...

— Не можу бути першим! — відповів і Ганишак. А й ним сильно потрясло, коли ему заявили що скинуть его з війтівства... Преці...

А тимчасом розгнївані люди побігли до пан-отця.

— Поможіть, пан-отче, говоріть ви!

Пан-отець пустив ся насамперед до Мезирки.

Почув там великий крик і незвичайну метушню.

Ганишак як раз викидає за двері свого папа Мартина Флїнту, а Мартин не хотів, упирав ся.

— Я прийшов, аби ви менї дали свою дочку, з котрою маю мати оповіди, а ви мене викидаєте? — кричав як дикий.

— Дам я тобі дочку! Ти тумане вісімнайцятий! Забирай ся звідси раз на все, нехай тебе мої очи не бачать!

І пхнув ним так сильно, що Мартин вилетів з дверий аж на дорогу. Там опамятав ся і бурмотячи якісь проклони, забрав ся чим скорше з села.

Мезирецкі хлопцї, заздрівши як він утїкав, пустили ся за ним з насьмішками і камінем.

— Така дурна неотеса і важить ся ще раз до мене лїзти! — кричав за ним Ганишак. — Щоби я тобі дочку дав? Хиба-б одурів. То десять раз лїпше, нехай еї бере той пословицкий Вавра!

— Оттак буде добре, сусїде — перебив ему тут пан отець. — Дайте еї Ваврі — і так вже раз вийшли їх оповіди. Може й Божа воля в тім.

— Ах, пан-отче, — нїколи!

— Та вже раз погодіть ся з своїм ворогом.

— Бачите, пан-отче — чіхав ся Ганишак за ухом — я не злий чоловік і не був би такий упертий. Але мусите знати, що Вавра перший обидив нас на смерть тим, що раз на пословицкім празнику вигнав мою жінку з товариства —

— Але-ж ідіть геть з такими дурницями. То зза малої провини, якої Вавра допустив ся в своїй нерозвазї перед двайцяти пяти лїтами, хочете ворогувати аж до смерти?

— То не дурницї, пан-отче. Тодї танцювала лише одна пара, т. є. моя жінка і еї паробок. А чи-ж моя жінка не може сама танцювати, питаю вас, пан-отче?

— А як би Вавра тепер направив свою похибку?

— Ну, то було би що иншого.... Кажу, що я не злий чоловік і радо подам руку до згоди, але він мусить перший прийти....

Пан-отець пішов скоро до Послович до Вbabри.

В Ваврові́м домі, де звичайно панувала чистота і порядок, що аж любо глянути, був тепер найбільший нелад. Не було пана, не було слуги, кождий робить що хоче, а з того виходить, що нїхто нїчого не робить....

Стара Ваврова ходить заедно заплакана з похиленою головою з кута в кут і за кождим кроком стрясе ся цїлим тїлом, бо всюди бачить якісь злі знаки — а як не бачить нїчого, то ще гірше. „Вже нам Господь навіть нїякого знаку не посилає — мій Боже, що то з нами буде!"

Старого Вавру застав пан-отець в куті

Вірмен на команду жандармериї і убили команданта жандармериї і чотирох жандармів а тіла їх спалили.

Подібних вістий надходить множество з ріжних сторін. Та не конець на тім. В послідних днях наспіла вість, що й в Арабії вибухли непокої. Там знов збунтували ся Араби против Турків і нігде, де нема турецкого ґарнізону, не може показати ся ніякий Турок. Міністерство війни старає ся всіми силами як найскорше вислати войско в загрожені сторони.

Так стоять справи в азийскій Туреччині. Коли же в европейскій Туреччині ще якотако спокійно, то лиш длятого, що тут держави европейскі старають ся удержати спокій всїлякими заходами дипломатичними. Нехайже они від того відступлять, то ціла Туреччина готова загорітись одним величезним рухом революцийним.

Загальні збори „Народної Торговлї".

В пятницю пополудни відбули ся у Львові при малій участи членів, (бо лише 25 на 851) загальні збори „Народної Торговлї". З провінциї прибуло лише кілька осіб. Збори відкрив предсїдатель товариства о. Дуткевич піднїсши, що сегорічні збори відбувають ся перший раз у власнім домі товариства. Що-до висків то заявив, що они були би в сім роцї значно більші, коли-б не податки, котрі в сім роцї збільшено о 2330 зр. Відтак вибрано провідником зборів радника Льонг. Рожанковского, а єго заступником дра Короля. Директор Василь Нагірний зложив справоздане з дїяльности товариства. Справозданя того року не друковано, бо директия була занята в послідних днях процесом Дзюбанюка. Торговля мала в сім роцї 13 складів. Доходи з продажи товарів виносили в роцї 50.128 зр. 55 кр., а всїх доходів було 59.399 зр. 48 кр. Чистого зиску було в тім роцї 2760 зр. 27 кр., т. є. около 500 зр. менше як торік, а причиною того єсть, як вже сказано, значне підвисшене податку. Сума членьских удїлів піднесла ся в порівнаню з минувшим роком о 530 зр. Видатки на адміністрацию виносили 46.474 зр. Число сїльских крамниць стоячих з Нар. Торговлею зменшило ся, а то — як гадає дир. Нагірний — з причини еміґрациї. Сїльскі крамницї взяли минувшого року товарів в Торговли за більше як 57.000 зр. Управляючий совіт наміряє отворити вже в найблизшім часї чотирнайцятий склад товарів в Золочеві.

В дискусиї над тим справозданем забрав голос п. Володим. Шухевич, зробив докір дирекциї, що не друкувала і не розіслала членам справозданя, та домагав ся, аби Торговля виховувала купецкий стан. Др. Коцовский піднїс, що Торговля дає за богато кредиту. Кисїль каже, що крамницї тому відпадають від Торговлї, бо у жидів дістають дешевший цукор і длятого купують там і другі товари. Директор Ничай відповів на то, що жиди продають крамницям цукор зі своєю стратою, щоби лише крамницї купували у них і инші товари. Длятого если загальні збори ухвалять, то й Торговля буде так поступати. Що-до других товарів, то для крамниць єсть окремий цїнник і они дістають товари дешевше як проча публика. П. Шухевич жадає, щоби Торговля отворила знов при складї у Львові комнату до снїдань, а п. Хойнацкий домагає ся, аби в справозданях була наведена сума залягаюча у кредиторів з попередного року, для порівнаня єї з сумою з року послідного.

По справозданю контрольної комісиї, котра найшла книги і рахунки в порядку, удїлено совітови абсолюторию і вибрано на місце двох вильосованих членів совіта (о. Дуткевича і п. Кахникевича) на ново о. Дуткевича, а на місце п. Кахникевича о. Ал. Стефановича. Членами контрольної комісиї вибрано знов тих самих, іменно: пп. Гр. Врецьону, Вас. Тисовского і Юл. Січиньского. З внесень членів годить ся піднести внесеня о. Темницкого: 1) щоби установити двох подорожних аґентів, котрі мали би займити ся устроюванем крамниць по селах; 2) щоби „Нар. Торговля" отвирала також склепи з товарами ґалянтерийними, з сукнами і т. д.; 3) щоби не поручала управи філїй женщинам та 4) щоби з огляду на заслуги і працю бухгальтера п. Волошиновича підвисшити єму платню. — Над внесенями, котрі принято, має нарадати ся совіт і здати справу на слїдуючих загальних зборах. На тім закінчено збори. Презенцийну марку для членів совіта установлено 3 зр.

Перегляд полїтичний.

Рускі путники в Римі.

(Телеграма бюра кореспонденцийного).

Вчера принимав Є. Сьв. Папа Лев XIII. в сали консисториї в присутности 9 кардиналів і численних пралатів в торжественний спосіб 130 руских путників під проводом Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита Сембратовича і Преосьв. єпископів перемиского і станїславівского. Межи путниками були також два посли до Ради державної. На адресу відчитану Впреосьв. Митрополитом Сембратовичем відповів Папа, що він щасливий, що з нагоди торжества тристалїтного ювилею повороту Русинів до католицкої церкви, бачить перед собою представителїв рускої церкви і руского народу. Папа додав дальше, що вдїлав, що міг для Русинів та буде і дальше дїлати обновивши для них чин сьв. Василия і відкривши на ново руску колеґію в Римі. Промову свою закінчив Папа заявленем, що він, подібно як Климентий VIII. бажає винайти средства, щоби всхідних Русинів навернути знову до єдности з католицкою церковю.

Після Sonn- u. Montags-Ztg. має бути проєкт реформи виборчої предложений ще сего місяця Палатї послів. Після тоїж самої ґазети мали Молодочехи заявити, що не будуть президентови міністрів робити ніяких трудностий при ухвалюваню буджету і угоди з Угорщиною, позаяк правительство заповіло сповнене деяких їх бажань.

Новинки.

Львів дня 4 падолиста 1895.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував професора ґімназиї Франц Йосифа у Львові Том. Солтисика директором ґімназиї в Подгуржи. — Н. Міністер судівництва іменував ад'юнкта повітового суду в Садагурі Йосифа Зайдлєра судовим ад'юнктом при краєвім судї в Чернівцях, а

вадної комнати. Сидїв на канапі, не їв, не пив, не курив, не читав — сидїв і глядїв перед себе як божевільний.

Слова пан-отцеві зробили на нїм сильне вражінє, але вкінци лиш покрутив головою і забурмотїв:

— Не можу! То менї не пристоїть!

— Люби ближнього твого як себе самого!

— Ближнього, гм! Така жеброта ближний?

— Жеброта? Ой, памятайте, що вистане одного погляду ока Божого, а ви, богач, можете стати нараз жебраком.

— Ах! — затряс ся Вавра і замовк. Але відтак знов завертїв головою і сказав рішучо:

— Не можу!

— Отче! — відозвав ся до него син по відходї пан-отця, — ви цїлком нерозумно робите! Що ж ви гадаєте, що головою мур пробєте?

— Дай менї спокій. Ти й так сам тому винен.

— Будьте-ж розумні. Так як би то було щось дуже страшного, подати комусь руку, з ким гнївало ся кілька лїт. Чи вам рука відпаде?

— Мовчи вже — бо инакше тою рукою напишу завіщане, що по моїй смерти не дістанеш ні крейцаря!

— Хочете мене видїдичити — сьмішно. Нинї маємо четвер, в понедїлок в полудне розібє нас комета на порох, а до того часу маю досить, аж надто на добре житє!

— Ще висьмівай ся!

— Правду кажете — а що-ж я маю робити, плакати над вашою упертостию? Отже ніяк не хочете?

— Нї і нї! То менї не пристоїть!

— Добре; але ви скоро будете инакше говорити.

І вийшов з хати за матерню.

По хвили війшла мати до хати, приступила до ліжка і лягла в постїль.

— Що робиш, що тобі? — крикнув наляканий Вавра.

— Ой, зі мною зле; не можу вже на ногах удержати ся — мушу лежати. Тай вже певне не встану, ох, Боже!

— Ради Бога! — бідькав ся Вавра. — То не будеш також варити, стара?

— Що тобі до голови прийшло? Давай собі якось сам раду!

— Але я того не видержу!

— Дарма! — каже жінка і обертає ся до стїни лицем. Усьміхає ся — не може здержатись.

Четвер, пятниця, субота перед полуднем.... Вавра витерпів страшні муки, але ще більше злости. Варив, пік, смажив — всьо спалив, або пересолив, не міг нїчого їсти. Мусїли варити дївки, насамперед одна по другій, відтак всї нараз — не міг навіть до уст взяти тої їди. Має іти до господи? То для него не пристоїть, що люди сказали би....

Був майже заєдно голодний; а то болить Вавру.

В суботу в полудне вже піддав ся. Післав по пан-отця.

— Пан-отче! — відозвав ся ввічливо — я надумав ся. Покиньмо ворожду і помирім ся. Направлю всьо, що я злого зробив і подам Ганишакови руку.... Будьте такі добрі і запросїть самі єго родину до Послович на недїлю на празник — иншому не увірив би і не уважав би на него —

Пан-отець відійшов утїшений.

— Отже бачиш! — обернув ся Вавра до жінки — що стало ся після твоєї волї. Переможу ся, замкну очи, як буде треба а подам Ганишакови руку на дружбу.... Але тепер по кинь ті гніви, встань і іди зварити що доброго. Мій жолудок вже страшно зісох ся — а то менї не пристоїть!

За годину знали і Пословичі і Мезирка, що Вавра хоче мирити ся з Ганишаком.

— А, слава Богу!

— Лиш коби не було за пізно.

— Га, маймо надію!

IX.

Як то дивно було того року перед пословицким празником, в суботу перед недїлею, по котрій мав наступити страшний понедїлок, день 12 серпня 1872 р. — день страшної комети!

Мало хибувало а празник був би навіть не відбув ся. Коли то велике нещастє при оповідях стало ся, а розгніваний Бог мав зіслати на село комету, відвернули ся мисли від земних річий — забуло ся, що перед чотирнайцять днями пороблено вже головні приготованя до празнику, що закуплено вино і пиво, та що замовлено музики.... А коли на те згадали, то насунулись їм ріжні злі уваги. Ми маємо веселити ся, пити і їсти, танцювати і дуріти, коли має на нас війти кара?.... Маємо розгніване небо ще більше визивати, ще зухвальнійше накликувати на себе єго кару?

Правда, весела молодїж зараз замітила: Ет, що там, атже в тім нема нїчого злого!

Дуже богато з них сьміяло ся пустотливо і приповідало: „Лише добре танцюйте, скачіть, уживайте сьвіта. А як нас тота проклята комета навідає, то нехай хоч найде тут веселий нарід!

— Може бути, що веселі зумієть поговорити з нею якє розумне слово!

Але старі люди, що уважали той сьвих за велику образу Божу, приповідали з тогоже велике нещастє.

І в тій непевности ішли до пан-отця по пораду.

— В страху Божім можете веселити ся!—

авскультанта дра Вас. Якубовичї'ого ад'юнктом повітового суду в Садагурі. Вкінци іменував п. Міністер ведучого ґрунтові книги в Перемишли Володисл. Бартошиньского начальником помічних урядів при окружнім суді в Перемишли.

— Нову стацию жандармериї установило ц. к. Міністерство оборони кравової в Боратинї, ярославского повіта.

— Загальний збір товариства „Львівский Боян“ відбуде ся в пятницю 8-го н. ст. падолиста о годинї 7-ій вечером в комнатах „Рускої Бесїди“ (ринок ч. 10 пов. І). — Порядок дневний: 1. отворене збору; 2. справоздане з дїяльности виділу за рік 1894/5; 3. справоздане касове; 4. вибір виділу; 5. внесеня членів.

— Вечерницї відбудуть ся в комнатах „Рускої Бесїди“ у Львові в суботу дня 9 с. м. для членів і товариств „Руска Бесїда“, „Клюб Русинок“ і „Львівский Боян“ та для найблизшої родини членів. Для пань стрій вечерковий або народний, для мужчин балевий. Ті члени згаданих товариств, котрі наміряють взяти участь в сих вечерницях, мають найдальше до четверга 7-го с. м. зголоситись у дра Андрія Коса (кождого дня від години 7 вечером в комнатах „Рускої Бесїди“). Дня 7 с м. лїста участників в вечерницях буде замкнена.

— З Коломиї пишуть нам: Руско-народний театр виставить дня 5 падолиста „Вихованця“ Янчука. Дальші представленя будуть відбувати ся каждого вторка, четверга, суботи і недїлї.

— Зміна властителїв. Маєтність Жупане і Вижлів, в стрийскім повітї, купив п. Людвик Марковский від Лїни Гальперна за 40.000 зр.

— Холера. Стан холери в краю з дня 31 жовтня і 1 падолиста с. р. так представляє ся: В повітї борщівскім в Мушкарові була 1 недужа особа, котра виздоровіла. — В повітї чортківскім в Скородинцях остала 1 недужа особа і померла. — В повітї Каменецкім в Радехові лишили ся з попередних днів 3 особи недужі, занедужало 6, померли 4, остало на дальше в лїченю 5 осіб. — В Перемишли лишає ся на дальше в лїченю 1 особа. — В гусятиньскім повітї в Хоросткові занедужало 6 осіб, умерла 1, лишає ся на дальше в лїченю 5 осіб. — В тернопільскім повітї в Буцневі лишила ся з попередних днів 1 особа, котра її умерла; в Кривках лишили ся з попередних днів 4 особи, виздоровіла одна, померла 1, остає на дальше в лїченю 2 особи; в Лучках була 1 особа недужа, занедужали 2, остали в лїченю 3 особи; в Острові лишило ся з попередних днів 5 недужих осіб, занедужала 1, виздоровіла 1, остає на дальше в лїченю 5 осіб. — В повітї теребовельскім в Будзанові занедужали три особи, котрі остають в лїченю; в Малові занедужали 2 особи, остають на дальше в лїченю 2; в Варваринцях була 1 особа недужа, занедужали три, померла 1, остають на дальше в лїченю 3 особи; в Застіночах остали з попередних днів 2 недужі особи, умерла 1, остала в лїченю 1 особа; в Зубові лишають ся на дальше в лїченю дві особи. — Разом лишають ся на дальше в лїченю дві особи. Разом лишило ся з попередних днів 22 осіб в лїченю, занедужало 23, виздоровіли 3 особи, померло 10, остає недужих 32 осіб.

— Нещастна пригода. В Бориславі в копальни Лїбермана і Вагмана дня 26 жовтня упав робітник Войтїх Кіц, коли з'їздив до закопу і погиб на місци. Причиною нещастя була слаба линва, що перервала ся при спусканю Кіца в закіп.

— Сумний конець весїля. В Чагрі, селї черновецкого повіту, відбуло ся в недїлю весїле, а при тім прийшло до сварнї, а відтак до бійки. Селянина з Горечої, Свіріда, так побито, що за кілька годин помер.

— Шайку циганів зложену з 15 осіб, переважно дїтий, задержала вчера полиция у Львові на Жовківскій рогачцї і перевела їх під сторожию через місто до Стрийскої рогачки, звідки цигани пустили ся знов в дальшу вандрівку по краю.

— Самоубийство. Підполковник Вотруба, 72-лїтний старець, застрілив ся передвчера у Відни. Причиною самоубийства мала бути невилїчима недуга.

— Дотепна. Хая Стейле, „купцева“, що продає по улицях сїрники, видерла з руки одному селянинови з Сїхова, як її плагив за сїрники, одну корону, а коли той став упоминати ся о зворот гроший, страшила его тим, що обжалує его о пускане в курс фальшивих корон. Однако дотеп „купцевої“ не поміг нїчого і её замкнено в полїцийнім арештї.

— Приготовленя до париcкої вистави. Кошти видатку на загальну виставу париску в р. 1.900 обчислено на сто мілїонів франків. Щоби придбати значну часть тої суми, мають випустити найперші париські банки преміові бони по 20 франків кождий на загальну суму 65,000.000 франків. Та сума має бути в цїлости зібрана на початку 1896 р., так, щоби заряд вистави міг розпочати роботи цїлком певно і спокійно. Однако наперед, для певности купуючих льоси, має бути зібраний ґарантийний фонд в записах на суму 20 мілїонів франків, котрі мають приносити записуючим 5 процент. Кождий властитель згаданих бонів одержить перед отворенем вистави двайцять білетів вступу на виставу, по 1 франку кождий, т. є. що від разу зверне ся єму цїлий капітал. Крім того, кождий буде брати участь в 29 льосованях, що мають відбути ся в роках від 1896 до 1900, а в тих льосованях єсть пять виграних по 500.000 франків, а 24 по 100.000 франків. Дальше ще кождий властитель такого бону буде мати право до зниженої о одну третину цїни білетів на представленя театральні, концерти і т. д. на виставі і до зниженя цїни білетів зелїзничих. Імено можна буде їхати за зниженою цїною там і назад три рази на віддалене 201—500 кільометрів, або раз на віддалене понад 500 кільометрів. Зелїзницї в Альжирі, Тунїсї і Корсицї та французскі пароходи на Середземнім мори признають ще більші полекші властителям тих бонів.

— Нове огріване комнат придумано в Америцї за помочию води, розкладаної током електричним. На днї судини, наповненої водою, находять ся кінцї дротів від електричної батериї, заосмотрені платиновими листками і накриті скляними цилїндрами. При заміненю тока електричним розкладає ся вода на водень і кисень; водень збирає ся в однім цилїндрі, кисень в другім. В міру убуваня води доплиблює до судини сьвіжа вода. З цилїндрів входять оба гази через крант двома концентричними отворами - шпарами. Більшою, зовнїшною шпарою випливає водень, а запалений горить дуже сильною полумінєю, що піддержувана випливаючим через меньшу шпару кранта кисеnем, дає горячь до 1200° Р. Ся горячь при помочи відповідного приладу використує ся до огріваня комнат. Спосіб сей має бути вже випробований і узнаний знаменитим.

відповів пан-отець усьміхаючись. — Справляйте празник з Богом, лише не будьте такі бутні і пусті як все.

І они не були такими.

Як цїлком инакше виглядало то тамтого року, передтамтого, і все давнїйше.

Три, чотири тижднї наперед роблять ся вже в заможних Послови́чах приготовленя до празнику. Хати на ново білять ся з середини і зверха, щоби виглядали чисті як прибрані дївчата, подвіря замітають ся, всї господарскі знаряди складає ся і чистить ся. Дороги рівнають ся, а всьо камінє, груда, болото і калужня усуває ся... Господинї пильно кормлять найкрасшії гуси, вже поволи виглядують, котрі курятка мають на празник красити гостинний стіл. А господар заглядає до хлїва, чи телятко добре росте, чи вівця буде досить тучена та чи виросло на стілько порося, щоби его можна заколоти у вечер перед славним днем. Або вже наперед замовить собі у милєсьця якого заяця і кілька пар куропатов, а як не має знасин з мисливцем, то лиш скаже громадскому пастухови, аби на него не забував.

„Але-ж то розумїє ся само собою!“ відповідає пастух з гордим самосьвідомим усьміхом — неков би хотїв сказати, як можна не спустити ся на него на празник, коли спускає ся цїлий рік і коли все можна у него дістати заяця або куропатву або вкінци і кусник серняцого мяса — очевидно если удасть ся его „оку“ або пастирскій палици ті всї річи засягнути.

А молодїж, паробки і дївчата вже давно оглянули старанно свою одежу та міркують, що мають дістати нового. Як би то могло бути, щоби кождий не мав на празник щось нового, взагалї що небудь, хочби то була лиш рожа на шапцї або стяжка! І спішать до міста купувати капелюхи і шапки, хустки і одїня. А на кравця натискають, щоби скоро робив, на шевця, щоби їх вкінци не лишив без нових чобіт або черевиків! Яке би то було нещастє!

На чотирнайцять днів перед празником збирають ся паробки і вибирають зпоміж себе трех „найлїпших“, котрі мають старати ся о лад на празнику. А коли відтак кождий з тих трех вибере собі подругу з поміж найбогатїйших і найкраснїйших дївчат — то аж тоді зачинає ся горячкова дїяльність. Дївчата „подруги“ старають ся одна другу перевисшити що-до краси і богатства одїня та що-до скількости жертвуваних гроший на цїли празника... А прочі дївчата також вже тепер вишукують всї крайцарі в скрини, бо требаж показати ся на празник, що ми не нїяка жеброта, а люди на своїм місци!

Перший з вибраних паробків їде до міста, щоби згодити добру музику, аби на празник в Послови́чах добре заграла; другий вибирає ся також в дорогу і закупову цїлі купи зеленого розмарину та білих шовкових шнурочків, щоби прикрасити праздничне місце до танцю і вибрані подруги та всїх честних гостий. Третий же паробок їде до поблизького бровару, згодить кілька ведер добре вистоялого пива, поверне до торговця винами і купить бочку доброго, старого вина та вертає відтак вдоволений до дому. Добре купив, тож то буде веселий празник, тож то будуть розкішні чотири днї!

Бо й цїлі чотири днї треває кождого року пословицкий празник. В недїлю пополудни, ледве що пан-отець закінчать службу Божу, починає ся танець та аж в середу о півночи замовкають звуки охочої „Ганачки“, котрою кінчить ся празник.

(Дальше буде).

Телеграми.

Відень 4 падолиста. Є. Вел. Цїсар і грецкий король складали собі взаїмно візити.

Будапешт 4 падолиста. Пос. Ігн. Даравій іменований угорским міністром рільництва на місце уступившого міністра Фестетича.

Константинополь 4 падолиста. Контрольна комісия вже іменована; она складає ся з Магометан і 3 християн. Президентом комісиї єсть Шевфік-ефенді.

Константинополь 4 падолиста. Положене замкненої в Цейтунї Вірменами турецкої залоги єсть критичне. Наколи-б Вірмени убили залогу, то факт сей викличе величезну різню.

Мадрид 4 падолиста. Після іспаньских ґазет має безпроволочно від'їхати на остров Куба 35.000 войска; крім того буде пізнїйше висилати ся дальша поміч.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі данім найдокладнїйшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

4% листи гіпотечні коронові
4½% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4½% листи Тов. кредитового земс.
4½% листи Банку краєвого
4% листи Банку краєвого
5% облїґациї комунальні Банку крає.
4½% пожичку краєву галицку
4% позичку краєву галицку коронову
4% пожичку пропінацийну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% пожичку угорскої зелїзної дороги державної
4½% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскі Облїґациї індемнізацийні
і всїлякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає **по цїнах найкористнїйших.**

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всїлякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученєм коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляя нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 80

Осїнь 1895.

До Поважних Гостий.

Щоб уникнути всяких похибок, повідомляємо, що філія наша готових уборів мужеских і для хлопців знаходить ся **лише при ул. Ягайлоньскій ч. 2.**

Убраня мужескі від 12 зр. до 35. Пальтоти зимові від 14 зр. до 48. Всьо після найновійшої моди. Цїни дуже приступні.

З високим поважанем

Віктор Тірінґ і Братя з Відня

89 у Львові ул. Ягайлоньска.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

Робітня сукон дамских

Марії Навроцкої

в Новім Санчи

ул. Львівска 135, виконує найтруднійші замовленя, футра, плащі, намітки, окритя після найновійших журналів як найдешевше, найтревалійше, найсильнїйше і в найкоротшім часї. Поручає ся ласкавим взглядам. 95

Л. Влодек і Краєвский

Львів

ул. Гетманьска ч. 4.

Скалад фарб, материялів і артикулів домово-господарских і т. д. Поручають на сезон валочки елястичні, кит, ґипс, цемент до заосмотрюваня вікон, дверий на зиму. Рогіжки, хідникі кокосові. Масу воскову француску, лякери до напущаня підлог.

Цїнники на жадане висилає ся за оплатою.

88 (Імпр).

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начине кухонне з внї ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

9

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.